

[Ole Espersen]

Der er også andre ting, der må ændres. F.eks. bestemmer konventionen, at alle børn fra fødslen har ret til at få et statsborgerskab, med streg under ret. Efter konventionen er der et retskrav på, at et statsløst, i Danmark født flygtningebarn får indfødsret. Regeringen siger, at det er der stor sikkerhed for at man får efter et cirkulære, som vi har – efter 7 år ganske vist. Der er stor sikkerhed for det, men der er ikke sikret noget retskrav.

Efter konventionen har børn ret til respekt for deres privatliv. Det har de ikke efter dansk ret. Men da konventionen i en anden bestemmelse taler om, at forældre har ret til at give råd og vejledning, anser man dette for at være udtryk for, at »forældrenes omsorgspligt over for barnet medfører en ret for forældrene til at gøre indskrænkninger i barnets handlefrihed«. Læg mærke til, at der står »handlefrihed«. Det siges trods alt ikke, at denne omsorgspligt medfører en ret til at gøre indskrænkninger i barnets ret efter konventionen.

Konventionen påbyder, at det frihedsberøvede barn skal adskilles fra voksne, medmindre en sådan adskillelse anses for ikke at tjene barnets tarv. Det er klart, at man kan gøre en konkret undtagelse, f.eks. hvis barnet skal være i fængsel sammen med en voksen bekendt, forældrene måske, det kan godt tænkes, så er det rimeligt, at man kan gøre en konkret undtagelse. Men det er selvfølgelig ikke meningen, at man helt generelt fra et lands side kan sige, at vi ikke mener, at det er en god idé, og derfor vil vi ikke opfylde dette krav i konventionen.

Regeringen læser konventionen således: Medlemsstaterne forpligtes til at holde børn i fængsler adskilt fra voksne, medmindre medlemsstaterne ikke mener, at dette vil være rigtigt. Sådan kan man ikke tillade sig at læse en bindende konvention. Det er efter min mening klart en forkert fortolkning.

Vi mener ikke i mit parti, at børn nødvendigvis altid skal holdes adskilt fra voksne. Men er der konkrete grunde til det, kan det være rimeligt, at de er sammen med dem. Men udgangspunktet er altså at varetage den beskyttelseshensigt, som konventionen taler om, nemlig at der ikke skal være mulighed for, at børn er sammen med voksne i fængsler.

Det mest afgørende er selvfølgelig, at vi jo uden noget større besvær kan sørge for, at det ikke sker; så mange er der heller ikke tale om.

Men vil vi ikke sørge for, at børn ikke fængsles sammen med voksne, så må vi tage et forbehold over for konventionen. Vi kan ikke blot lade, som om vi kan læse konventionen, som vi synes, det er ret og rimeligt. Den måde kan man ikke opfylde internationale konventioner på.

Jeg kunne nævne adskillige andre tilfælde, hvor regeringen fortolker sig frem til, at vi ikke behøver at gøre noget – skønt vi mener, at det bør man i høj grad. Det drejer sig også om de sociale og kulturelle bestemmelser, som stort set er uomtalte i regeringens bemærkninger.

Det er vores folketingsgruppes store håb, at regeringen vil sadle om og indtage en mere konstruktiv og positiv holdning til konventionen, således at endemålet ikke anses for at være, at vi nu blot skal have konventionen ratificeret, men at konventionen bliver udgangspunktet for en proces, hvor vi i større og større omfang opfylder de krav til behandlingen af børn, som konventionens fædre har ment bør opfyldes, og som vi jo også har bidraget til under konventionens udarbejdelse.

Helge Adam Møller (KF):

Man kan selvfølgelig anlægge flere betragtninger, når man ser på dette beslutningsforslag. Man kan anlægge de betragtninger, som hr. Ole Espersen gjorde sig til talsmand for, og man kan vel også – det vil jeg i hvert fald gøre – anlægge den betragtning, at vi her har en konvention, som vi nu skal ratificere, forhåbentlig i enighed, og dermed følge de mere end 60 andre lande i verden, som inden for det sidste halve års tid har ratificeret.

Når vi kan ratificere den, og efter min mening også med god samvittighed, hænger det sammen med, at denne konvention vil betyde utrolig lidt for danske børn. Det kan man så være ked af, men man kunne vel også glæde sig over det. Man kunne glæde sig over det, fordi det, konventionen giver udtryk for, det, der står i de enkelte paragraffer, må vi vel konstatere stort set er en tilstand, som Danmark heldigvis har haft i mange år, en tilstand, som er skabt ved hjælp af en bred enighed om de lovforslag og de bestemmelser, som omhandler børn i Danmark.

Situationen er jo heldigvis sådan – og har også været det under tidligere regeringer – at børn generelt har det godt i Danmark, i hvert fald lovgivningsmæssigt. Så sker der nogle om-